

havn kun skulde have 11, men Landet 24. Det er dette mærkelige Eksempel paa Regula-
 ladetri, som jeg vil gøre ham opmærksom
 paa, og jeg vil da sige ham, at naar han
 vilde anstille en Sammenligning mellem Fler-
 tallets Forslag og det Forslag, han har op-
 stillet i sin Betænkning, saa skulde han stille
 sit Regnestykke saaledes op: Vi fordre 114
 Valgkredse, og vi have indrømmet Kjøben-
 havn og Frederiksberg 15; han skulde altsaa
 spørge: Naar 114 giver 15, hvor meget gi-
 ver saa 137? Naar han vil sætte sig ned
 og regne det Regnestykke ud, vil han se, at
 saa skulde de 137 give 18 Repræsentanter
 for Kjøbenhavn og Frederiksberg tilsammen.
 Men naar nu det ærede Medlem vil sætte
 sig hen og regne efter sit Forslag om de
 137 Repræsentanter, fordelte efter Vælger-
 tal, saa vil han se, at han, som han ogsaa
 siger i Betænkningen, naar til 21 Kredse
 for Kjøbenhavn og Frederiksberg. Forstel-
 len er altsaa den, at det Forslag, som det
 ærede Medlem har stillet op i sin Betænk-
 ning, vil give Kjøbenhavn og Frederiksberg
 forholdsviis 3 Kredse mere end Fler-
 tallets Forslag; det skal det ærede Medlem ikke kunne
 omstøde. Det er derfor ogsaa ganske naturligt,
 at han straks i Betænkningen har taget Af-
 stand fra et Forslag, som vilde være saa
 urimelig imødekommende mod Kjøbenhavn og
 Frederiksberg, og at han forsikrer, at han
 aldrig vilde kunne indlade sig paa det,
 men at han kun vilde vise, at selv dette vilde
 give de og de Resultater. Jeg gentager mit
 Raad til det ærede Medlem om at tage lidt
 Undervisning i Regnekunsten, og jeg vil
 raade ham til at tage Løsningen af følgende
 Opgave under Overvejelse: Dersom Landet
 var repræsenteret ved saadanne Kredse som
 det ærede Medlem fra Odde, hvor mange
 eller maaste hvor saa Repræsentanter skulde
 Kjøbenhavn saa have til Gengæld?

Der er endnu kommet forfælske Ud-
 talelser frem om Unskeligheden af at tilveje-
 bringe de 137 Kredse. Jeg kan jo godt
 tænke mig Berettigelsen af dette Unske, naar
 det var kommet fra en Side i Forsamlingen,
 som mener, at vi trænge til Arbejdskræfter,
 og at vi have store Opgaver at løse, som
 ville lægge Bæslag paa mange og store
 Kredse. Men det undrer mig ganske vist
 noget at høre denne Aaastand fremsat fra
 en Side af Tinget, som ikke just synes at
 have stillet sig hynderlig store praktiske Op-
 gaver at løse. Til det Arbejde, som de
 Herrer, navnlig under denne Sags Forhand-
 ling, have haft for, tror jeg, at vi ere til-
 strækkelig talrige; det Arbejde kan nok over-
 kommes. Jeg gentager for øvrigt nu det,
 som jeg tidligere har sagt, at med Hensyn

til politisk Vægt og Betydning tror jeg ikke,
 der vil vindes noget særdeles ved at gaa til
 den store Forøgelse. Naar blot Tinget fra
 alle Sider alvorlig vilde tage Løsningen af
 virkelig praktiske Opgaver op og lægge sit
 Arbejde deri, saa ville vi med det Antal,
 som vi allerede nu have, være fuldt til-
 strækkelige til at gøre Arbejdet; og det vil
 endmere være Tilfældet, naar vi avancere
 med 12 Kredse; thi jeg gør Regning paa,
 at der ogsaa gennem disse vil tilflyde Tin-
 get en god Hjælp. Jeg anser det for fuld-
 stændig rigtigt, at man i saa Henseende gaar
 frem trinviis, at man, dersom Udvidelsen fører
 det med sig, kommer til at udvide Folke-
 tingsmedlemmernes Antal i Genhold til
 Grundlovens Bestemmelser lidt efter lidt,
 hvis man nemlig ikke vil komme ind paa den
 Vej at fastslaa Antallet og afstære den
 fremtidige Udvidelse. Dersom man bliver i
 det Spor, at der kan ske en Udvidelse af
 Tingets Medlemsantal, tror jeg, at hele
 Stillingen i Landet naturligt fører det
 med sig, at vi gaa trinviis frem, thi saa ville
 vi langt mere have Udset til, at de mindre
 Udvidelser af Folketingsmedlemsantal kunne
 ske ved Hjælp af Kredse, som virkelig kunne
 tilføre Tinget en god Arbejdskraft.

Jeg skal ikke nu følge den ærede Ord-
 fører for Mindretallet i hans Udtalelser i
 Gaar i hans Svar til mig. Jeg skal kun
 gentage, at der er ingen Tvivl om, at mit
 Opfattelse af den hele historiske Udvikling,
 denne Sag tidligere har haft, er rigtig, og
 at den navnlig viser Betydningen af Beslut-
 ningerne baade i 1872 og i 1874. Det var
 ikke Udtryk for en Stemning her i Tinget,
 som var gunstig for den store Udvidelse af
 Medlemsstallet. Maa jeg dertil endnu sige,
 at denne Uvilje mod den store Udvidelse af
 Tallet fortaistes endnu længere ned gennem
 de følgende Aar. Alle Medlemmer ville jo
 vide, at endnu i 1882 var Udvalget meget
 delt med Hensyn til sit Standpunkt, og ad-
 stillige af de Medlemmer, der nu ville slutte
 sig til de 137 Kredse, holdt sig da paa et
 langt mindre Antal Medlemmer — ja, vist
 endog paa et Standpunkt, der indskræn-
 kede sig til at ville dele Kjøbenhavns 5te
 Valgkreds i to. Derfor kan jeg som sagt
 ikke andet end fremdeles se, at den Mod-
 stand, der rejstes, er for det ærede Medlem
 for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgs-
 bro) Bedkommende fuldt begrundet i hans
 tidligere Færd, men for adskillige andre
 Herrer's Bedkommende kan jeg kun betragte
 det saaledes, at det er en Form, under
 hvilken man overhovedet vil hindre, at en
 Ordning kommer til Stede.

Med Hensyn til hele Grundlovsstand-